

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una înainte

În București la casa Administrației
Din Județe și Străinătate prin mandate postale
Un an în țară 80 lei; în străinătate 50
Sease luni 16 „ „ 25 „
Treie luni 8 „ „ 13 „

Un număr în străinătate 15 bani

MANUSCRISURILE NU SE ÎMPOTOLZESC

Adevărul

Să te ferești Române de cuiu strein în casă

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAȚIE
din Străinătate, direct la administrație și la
toate oficiile de publicitate.
Anunțuri la pagina IV 0,30 b. linia
„ „ „ III 2 „ „
„ „ „ II 8 „ „
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găsește de vânzare cu numărul
la kioscul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĂR VECHIU 30 BANI

ADMINISTRAȚIA

No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

REDACȚIA

No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3.

ADEVERUL SI PRINTUL FERDINAND VANDALISMUL DE JOI.—MAIORUL COCEA

Ziarul *Adevărul* ustură într'atât pe prințul Ferdinand, în cât a trimis pe bătașii săi, pe ofițerii din batalionul de vânători, pe care îl comandă, pentru a ne bate și a ne stâlci chiar în redacția noastră. Frumoase fapte își adună la activul său acest pretins moștenitor al tronului român!

Voind nara lectorilor mei, în toate amănuntele, cursul faptelor, care au avut, ca epilog, devastarea redacției noastre, după ce vitejii bătași ai prințului Ferdinand erau aproape să chiorască pe Ioan N. Roman (primul redactor al ziarului) și pe mine.

În ziua de 16 Maiu, am primit o scrisoare care ne asigura că prințul Ferdinand a dat două palme unui soldat care greșise în front o mișcare.

A doua zi acea scrisoare a fost transformată într'o informație, care a apărut în coloanele ziarului nostru.

Mercuri 19 ale curente, pe la orele cinci, s'au prezentat la redacția noastră maiorul Cocea, căpitanul Dimitriu și locotenentul Boboc pentru a ne asigura, *pe cuvântul lor de onoare*, că prințul Ferdinand nu a lovit pe nici un soldat, și pentru a ne ruga să rectificăm informațiunea apărută în ajun.

Față cu asigurările, *pe cuvântul lor de onoare*, ale acestor trei ofițeri, am fost convinși că informatorul nostru fusese indus în eroare, și am promis rectificarea.

Acea rectificare a apărut chiar în aceea seară, conform dorinței exprimate de acei ofițeri.

Joi, 20 Maiu, pe la orele cinci, vre-o două-spre-zece ofițeri, cu maiorul Cocea în frunte, năvălesc în redacția noastră și voese a-mi impune o nouă rectificare, declarând că Cocea, Dimitriu și Boboc *nu-și dăduseră în ajun cuvântul lor de onoare*.

Am apelat la memoria maiorului Cocea, adaogând că *cuvântul de onoare* al ofițerilor m'a decis a rectifica informațiunea cu prințul Ferdinand.

Mayorul Cocea îmi pretindea chiar ca ziarul *Adevărul* să nu se mai ocupe de prințul Ferdinand!

Am observat maiorului Cocea că prințul Ferdinand este militar, dar și om politic, și ca atare îmi rezerv dreptul de a critica actele sale.

Acest angajament — am adaogat — *nu-l pot lua, față de Domnia Ta, căci nu l-ași putea ținea.*

În acel moment, iau desmințirea cu care venise maiorul Cocea scrisa gata, și pe care o ținea în mână pentru a o ceti.

Mă așez la biroul meu, și pe când citeam acea dezmințire și începusem a o corecta, simțesc o puternică lovitură dată cu pumnul de maiorul Cocea, pe marginea ochiului meu cel stâng. Dacă ași fi primit acea lovitură în față, perdeam ochiul.

În acel moment, amețit, mă scol în picioare, și prima mea mișcare a fost de a-mi căuta ochelarii, cari căzuseră, și de cari nu mă pot lipsi. Nu-i găsesc și când mă întorc spre maiorul Cocea, îl ved cu sabia scoasă din teacă.

Atuncea am plecat în o altă odaie fiindcă îmi curgea sânge din ochiul lovit, și pentru a chema ajutor din afară, contra acestor două-spre-zece sâlbatici.

Lovirea mea a fost semnalul; bătașii prințului Ferdinand s'au năpustit asupra lui Roman, pe care l-au rânit grav, și am auzit pe unul din acești viteji (!!) strigând: *Dar, unde e Dioghenide?*

După câte-va minute, ofițerii au eșit din redacție, s'au suit în birjele, în care veniseră și au plecat, tocmai în momentul, în care sosea ajutorul pe care îl cerusem.

Iată faptele în toată goliiciunea lor. Înainte de toate, țin a declara că nu fac solidar întregul corp ofițeresc al armatei noastre, cu faptul mișelesc sâvârșit de acei două-spre-zece bătași ai prințului Ferdinand, în frunte cu maiorul Cocea.

Am rude, amici, și un număr mare de intime cunoștințe în armată, și am ferma convingere — și pentru mine această convingere este o mare mângâiere — că ei, în adâncul inimii lor, stigmatizează ofițereasca sâlbăcie a căreia victime am fost atât eu cât și amicul meu Roman.

Pe drapelul armatei conservatoare au fost scrise — ca titluri de glorie — **Bazaca, Luchidi, Mavrodolu, Măcelul bivolarilor, măcelul țărănilor și 5 Aprilie**, pe când pe drapelul armatei țerei vor sta scrise pentru vecie, **Grița, Plevna, Smârdan!!**

Faptul acestui mișel, care murdărește epoletele sale de maior, de a nu mă lovi, când eram în picioare și discutam față în față cu el, ci de a alege momentul în care ceteam și scrieam, constituie culmea lașității. Nu a îndrăznit a mă lovi când mă uitam în ochii lui și îl observam, căci înainte de a primi o lovitură, l'ași fi cărpit de i s'ar fi clatinat toți dinții.

Curajoșii, (!!) jidani de la *Indépendance Roumaine* și valorosul (!!) fost birtaș la ultima expoziție din

Paris, șnapanul Ciurcu, rid că am parăsit odaia cu ochiul plin de sânge, în fața a două-spre-zece sâbii scoase din tecele lor, când eu aveam în mână, ca armă, un condei de plumb.

Ași fi voit să-i văz, în locul meu pe acești mizerabili băfitori, salariați ai condeului.

Dovadă că năpustirea bătașilor prințului Ferdinand, în redacția noastră, nu a fost de cât o murdară cursă, un infam *guet-apens*, este faptul că, rectificarea mea a apărut Mercuri seara la șase ore, că, a fost cetită tot în aceea seară de întreaga Capitală, și a doua zi Joi la ediția I de provincie, și în fine că, bandiții îmbrăcați în uniformă de vânători nu au venit cu a doua rectificare, de cât Joi seara pe la cinci ore trecute, adică 24 de ore după aparițiunea primei rectificări.

Spue acum lectorii mei dacă acești două-spre-zece ofițeri nu merita a fi numiți bandiți și bătași ai prințului Ferdinand și dacă fapta lor nu constituie cea mai mare mișelie, cea mai flagrantă lașitate.

Am ajuns la vîrstă de 60 de ani, și nu am purtat nici odată o armă asupra mea.

De astăzi înainte voi avea pururea cu mine un revolver, pe care îl voi ține pe biroul meu din redacție.

Dacă îmi este scris să mor de mâna bătașilor prințului Ferdinand, voese a muri cu mângâierea că am zburat creerii aceluia care ar îndrăzni a mă mai lovi.

Și nu trebuie să uităm că trăim sub **noua eră conservatoare: Era asasinatelor!**

Alex. V. Beldimanu

TELEGRAMS

PARIS, 21 Maiu. — Nihilistul rus Slaweki, care s'a lăsat lăsat două pachete de scrisori cu ordinul de a le arde. Consulul general al Rusiei a cerut, pe baza tratatului din 1872, ca să i se predea scrisorile. Moștenitorii lui Slaweki au protestat, însă Curtea de apel a admis cererea consulului general.

Camera a adoptat proiectul circumscripțiunilor electorale, modificând în acelaș timp votul sé de Marți, astfel în cât să fie incompatibilitate numai pentru funcționarii retribuiți de Stat și pentru miniștrii religioși.

Raportul tehnic al generalului Dodds asupra operațiunilor din Dahomey constată că cartușele puștii Lebel n'au suferit nici o alterațiune; timpul nu le a făcut să pearză nici una din calitățile lor. Trupele cari au întreprins praful de pușcă ordinar au suferit mai mult de cât cele care au întreprins praful de pușcă fără fum.

Plățile caselor de economie ale statului pentru ultima decadă a lunii Maiu, au întrecut cu 1.625.000 franci depozitele Vinzării de rente s'au urcat la 9.950.000 franci.

VANDALISMUL DE JOI

Joi 20 Maiu după amiază, mă dușesem la Camera. Era ultima zi a sesiunii extra-ordinare. Camera urma să ia vacanță.

Pe la orele 4 m'am înturnat în o trăsură însoțit de prietenii C. Jecu și Ed. Dioghenide. Eu m'am oprit în strada Caragheorghevic, având ceva afaceri la o magazie din acea stradă; Jecu și Dioghenide au trecut înainte, la redacție.

După vre-o 10—15 minute Dioghenide se întoarce și-mi spune că toți ofițerii din batalionul I de vânători sunt la Redacție și că mă așteaptă să le dau lămuriri asupra informației privitoare la maiorul Ferdinand Hohenzollern, comandantul aceluși batalion, căruia i se imputa că a palmuit un soldat în front.

Am plecat imediat și în câte-va minute am fost la redacție.

Salonul redacției era ocupat militărește. Vre-o două-spre-zece ofițeri, în diferite atitudini, vociferau și profărau tot felul de injurii.

Am înaintat printre ei până la maiorul Cocea, care, cel mai gălăgios, țipa cât îl lua gura:

— *Să-mi dai numele măgarului care a scris despre prințul!*

Cunoșteam pe maiorul Cocea de la Iași. Să povestesc, în treacăt, în ce împrejurări îl făcusem cunoștință. Eu eram redactor-proprietar al ziarului *Drapelul*. Amicul meu Dioghenide își făcea serviciul militar.

În una din zile Dioghenide îmi spune că generalul Radovici a palmuit, la el acasă, pe un elev de administrație numit Lascar.

Am publicat faptul într'o informație, dezaprobandu-l, firește, cu toată energia.

Când un general palmuește pe un inferior — ziceam atunci — dă un rău exemplu celor-lalți ofițeri.

Intocmai cazul maiorului Ferdinand Hohenzollern, ținându-se, bine înțeles, socoteala de oare-care proporții și deosebiri.

Mayorul Cocea era comandantul pieței la Iași. A intrat gălăgios în redacția *Drapelului* și mi-a cerut numele autorului.

Nu trebuie să mai spun că l'am trimis la plimbare.

Atunci maiorul Cocea s'a domolit și m'a rugat să desmint informațiunea *pe cuvântul lui de onoare*.

Așa pusă cestiunea ne-am putut înțelege. Am făcut o desmințire în sensul că maiorul Cocea ne-a declarat *pe cuvântul lui de onoare* că generalul Radovici n'a palmuit pe elevul de administrație Lascar.

Liber și eu și cei ce cunoșteam că faptul s'a întâmplat în realitate să ne facem ori-ce idee despre onoarea maiorului Cocea!

Joi, în momentul când am intrat în redacție ofițerii care ne încălcase localul vociferau strigând:

— *Cine e măgarul care a scris despre prințul?!*

Era un sgomof asurzitor. M'am dus, cum zic, de-a dreptul la maiorul Cocea — și, foarte liniștit, l'am întrebat ce dorește, arătându-i

că mie trebuie să se adreseze pentru acea informație, iar nu Directorului, care se ocupă numai de partea curat politică a ziarului.

— *Să-mi dai, D-le Roman, numele măgarului care a scris despre prințul!*

În același timp cei-lalți ofițeri vociferau, repetând aceleași cuvinte, așa în cât nu se mai putea auzi nimic.

Am remarcat maiorului că pentru o înțelegere nu e nevoie de cât de unul; că sgomotul ce fac ofițerii aduși cu sine împiedecă ori-ce puțință de înțelegere și l'am invitat să trecem, D-sa și eu, în odaia administrației, spre a ne putea da socoteala de scopul acestei vizite. Eu luasem cu mine colecția ziarului.

Mayorul Cocea m'a urmat până în prag, apoi făcând stînga 'mprejur s'a înturnat, plantându-se din nou lângă biroul D-lui Beldimanu și vociferând mai departe.

Eu stam de vorbă cu un căpitan, despre care în urmă mi s'a spus că se numește Gafencu, și căruia îi explicam că nu aceasta e calea pe care D-lor pot obține o satisfacție sau numele autorului. „*Avem și noi, civilii, legile noastre, ca și Dv.* — i-am zis eu — *și în special noi ziaristii avem o lege după care ar fi să comitem o indiscrețiune culpabilă dând numele autorului, unor particulari, fără să-i fi cerut autorizația.*”

Și fiindcă maiorul Cocea stăruia mai departe, l'am întrebat:

— *Maș întâi în ce calitate v' prezentați Dv., D-le maior?*

— *În calitate de șef al batalionului!*

— *Nu e prințul Ferdinand șef al batalionului?* îl întreb eu, din nou.

Această întrebare deconcertă un moment pe maiorul Cocea, care îmi răspunde îngăimând câte-va vorbe fără șir și apoi iar începu a striga, întovărit de toți ceilalți:

— *Voi să avem numele măgarului care a scris despre prințul!*

În acelaș timp maiorul Cocea întinde D-lui Beldimanu o hârtie, cerându-i să publice desmințirea scrisă pe ea, așa cum e redactată, și încă pe pagina I-ia!

D. Beldimanu luă acea hârtie, apoi scoase un creion albastru și începu a face oare-cari îndreptări de ortografie și stil, (pentru ca să nu uităm desmințirea era scrisă de un militar, poate chiar de maiorul Cocea!)

— *Asta-i o măgărie!* strigă maiorul Cocea, din ce în ce mai agresiv, isbind cu pumnul în biroul D-lui Beldimanu.

Prietenul Jecu observă maiorului că nu e corect din parte-i să întrebuințeze asemenea expresii față cu un om bătrân, la el acasă.

Drept ori-ce răspuns, maiorul Cocea isbește cu pumnul în pieptul lui Jecu; — și cum acesta căuta să-i riposteze, îl scoate sabia din teacă.

Apoi se întoarce la D. Beldimanu, care stătea aplecat la biroul său, îndreptând manuscrisul, și îl lovește cu pumnul în ochiul stâng.

În sfîrșit, mândru de această victorie, maiorul o luă la sănătoasă, dând ordin ofițerilor remași să mă bată pe mine.

D. Beldimanu trecuse în odaia ad-

ministrației, care vine alături de salonul redacției.

Rămăsesem singur în puterea a zece inși, și nu aveam altă armă de cât un băț.

Patru ofițeri s'au repezit asupra mea să-mi smulgă bățul din mână, dar n'au putut.

În acest timp un altul, care stătea la o distanță de vre-o patru pași, scoate din buzunar o greutate de plumb și mi-o aruncă cu putere în față.

Lovitura mi-a făcut o rană la sprinceana ochiului drept și singele începu să-mi curgă.

Imediat după această ispravă, lași agresorii să lăse repede la sănătoasă mai ales că publicul se strînsese în fața redacției și începuse să intre în lăuntru.

După aceasta s'au chemat mai mulți medici, ca să ne dea îngrijiri și să ne prescrie medicamentele necesare.

Apoi, însoțit de D. avocat Const. Mille, care venise să ne vadă, m'am dus cu o reclamație la procurorul general; nu l'am găsit acasă; ne-am dus apoi la primul-procuror, D. Paraschivescu; nu l'am găsit acasă. L'am întâlnit însă în urmă la clubul regal, i am dat reclamația, dar n'a voit s'o primească, sub cuvint că nu e de competența sa, delictul fiind comis de niște militari. Apoi D. Const. Mille, împreună cu D. Ant. Bacalbașa, s'au dus la parchetul militar și la comendarea pieței, — dar pretutindena reclamația a fost respinsă, sub diferite pretexte, unele mai ridicole de cât altele. Așa încât rezultatul este că noi suntem maltratați și răniți într'un chip mișelesc la noi acasă, — și nici o autoritate nu e competentă să ne judece, nimeni nu voeste să ne apere.

În ce privește faptul a căruia victimă am fost, noi îl lăsam publicului și chiar corpului ofițeresc să-l judece și să-l califice.

Dar, pentru siguranța vieții noastre, declarăm că de azi înainte vom purta arme și ne vom apăra singuri viața dacă toate autoritățile refuză să ne o apere.

Ioan N. Roman.

MAIORUL COCEA

În ziua de 20 Mai, pe la ora 5 p.m. maiorul Cocea comandantul secundar al Batalionului I Vânători, intră în redacția ziarului nostru urmat de toți căpitani, locotenenți și sub-locotenenți batalionului său. Toți aveau injuria trivială pe buze, toți amenințau și venise anume să provoace scandal și să comită brutalități.

În urmă după cum știu cetitorii, maiorul Cocea împreună cu cei alți ofițeri, s'au dedat la agresiuni sâlbătice, lovind pe D-nii Beldimanu, Roman și Jecu. Atitudine aceasta a maiorului Cocea și a celor alți ofițeri este o atitudine mișească, o atitudine de o potronerie nemai auzită. Căci, a sări 12 oameni ar mați asupra trei oameni dezarmați, este fapt de bandiți, este fapt de codru. Nici într'un chip nu se vor putea scuza acești nedemni cavaleri ai spadei care venise să spele onoarea prințului Ferdinand prin o agresiune mizerabilă și cari denotă lipsa ori căru sentiment de onoare la ei însăși.

Acest maior Cocea împreună cu alți doi ofițeri se prezentase în ajun (19 Mai) și declarau pe cuvintul lor de onoare că faptul n'ar fi adevărat, am desmintit imediat. Deci tot ce puteam face ca oameni de onoare am făcut. Am fi putut chiar atunci să trimitem pe maiorul Cocea la plimbare, dar n'am voit, căci în intențiunea și în cugetul nostru nu intră a calomnia pe nimeni nici chiar pe prințul Ferdinand. De aceea când suntem induși în eroare din fața cuvenita desmintim. Și am fi putut refuza să stăm de vorbă cu maiorul Cocea, de oare-ce el este un militar a căruia onoare trebuie pusă la cămin. Însă n'am făcut-o și am desmintit imediat.

Și ca probă că desmintirea noastră era leală și inofensivă pentru maiorul Cocea este faptul că toate ziarele guvernamentale au reproduces desmintirea, și nimeni n'a relevat că ea ar fi necuviincioasă și că ar atinge pe cine va. Deci, se vede că vizita a doua a maiorului Cocea împreună cu ofițerii batalionului, era dinainte planuită pentru a se devasta localul redacției și pentru a se ataca D. Beldimanu și ceilalți membri ai redacției.

În ce privește că maiorul Cocea este lipsit de onoare ca militar, ne poate servi următorul fapt, pe care îl relatam acum trei ani în *Adevărul*.

Întă, în adevăr, ce ziceam de maiorul Cocea în numărul 867 al *Adevărului* de la 26 Iunie 1891 într'un articol intitulat *Bătăia și tortura în armată*.

S'a zis cu drept cuvint că bătăia vine

de sus, exemplul bătăiei vine de la generali.

"Vom da un exemplu: Varnă trecută (1890) eram în Iași când D. general Radovici, comandantul corpului 4 de armată (care cum se știe s'a distins în politică cu ocazia alegerilor comunale din Octombrie 1890) a tras palme în casa sa elevului de administrație Lascar de la consiliul de război. Elevul Lascar a spus D-lui Locot. Teodorovici că a mâncat bătaie și D. locot. ne-a spus nouă în cancelaria comandamentului, față fiind și elevul Lascar, care tăcea și nu zicea nimica.

"Am publicat faptul prin *D. apelul*, dar D. maior Cocea voind să servească pe D. general Radovici, întâi ca inferior și al doilea ca comandant al Pieței, se duse la redacția *Drapelului* și desmintă faptul dând parola de onoare (adeacă jurând fals) că n'a dat D. general nici o palmă. Noroc numai că D. Cocea a spus că dă parola în numele generalului!

"Pe de altă parte s'a impus și elevului Lascar să desminte și el imediat a venit a redacție și a declarat că faptul nu-l adevărat.

"Am citat acest detaliu, fiindcă în el se vede sistema a se bate și pe urmă a se acoperi."

Iată dar că maiorul Cocea pentru noi este o cunoștință veche și deci în privința D-sale există și un precedent. Maiorul Cocea ca un adevărat slugoi și lingusitor este capabil să și pue onoarea în joc fiindcă n'o are și să apere faptele incorecte ale superiorilor săi.

Maiorul Cocea a trăit în tot-d'una prin lingusire și prin acte brutale. Garizoaana din Iași îl cunoaște. El s'a distins prin intrigi ascunse contra camarazilor săi prin cleveriti, prin infamii pe care le țesea la umbra superiorilor săi. Acum doi ani când era în Iași făcea pe lingusitorul și pe omul de casă al generalului Radovici, azi face pe lacheiul și pe slugoiul prințului Ferdinand.

Mă opresc azi aici, dar să o știe acest maior laș și poltron că la ori ce alt atac nu ne va mai găsi dezarmați.

Ed. Dioghenide

ACTE OFICIALE

Sunt numiți D. Grigore C. Mierlescu, actual director al prefecturii județului Vlasia și fost sub-prefect, în funcțiunea de sub-prefect al plășii Neajlovul-de-Jos, același județ, în locul D-nii N. Scriban, demisionat.

D. Milone Lugomirescu în postul de sub-director în direcțiunea generală a penitenciarelor, în locul D-lui Anton Ștefănescu, demisionat.

D. doctor Dimitrie Florescu, actualul medic al spitalului rural Florescu, din județul Tutova, este transferat în asemenea calitate la spitalul rural Slatina, din jud. Suceava în locul D-lui doctor Grigorie Stroica, care va trece în postul de medic al spitalului rural Florescu.

INFORMAȚIUNI

Amănunte asupra vandalismului de Joi

În prima zi (19 Mai) când a fost maiorul Cocea însoțit de căpitani Dimitriu și locotenentul Boboc, era de remarcat modul simplist în care voia să apere pe prințul Ferdinand; astfel maiorul Cocea se adresa la locotenentul în retragere C. Jecu, administratorul nostru, și i zise:

— Spune dacă în cariera D-tale de militar n'ai dat ni o dată o palmă?

Prin această întrebare maiorul Cocea voia să apere pe prințul Ferdinand de imputarea că a lovit un soldat... Inteligență apărare!

Tot în acea zi maiorul Cocea recunoscuse un alt detaliu pe care noi îl aveam asupra prințului Ferdinand este adevărat. Când ni s'a făcut denunțarea că prințul Ferdinand a lovit un soldat, ni s'a mai spus că tot prințul Ferdinand i a luat rațița, un centuron și toate cele l'alte accesorii și s'a încins să vadă greutățile lor. Acest fapt ne-a fost confirmat de maiorul Cocea.

Deci se vede că noi eram bine informați.

În aceeași zi maiorul Cocea ne făcu o pretențiune nesocotită ca noi să nu mai scriem nimica de prințul Ferdinand. Negreșit că am zămbit de atăta naivitate din partea maiorului.

Ni se comunică următorul fapt grav: **dată de maiorul Cocea a comis vandalismul cunoscut în redacțiunea ziarului nostru s'a dus la palat la corpul de gardă.**

Ofițerii cari au însoțit pe maiorul Cocea, îndată după purtarea lor cavalească s'au dus la carul cu bere și cinsteați.

D. Dioghenide a primit înștiințare de la ofițerii din Batalionul I Vânători că va fi stălcit, căci el regretă că Joî D. Dioghenide le-a scăpat din mână.

În capitală atacul sâlbatic al ofițerilor a produs o adencă impresiune. Toată lumea e uimită de atăta îndrăzneală. *Mulți dintre ofițerii capitaliei d'aproabă și ei faptul laș de a se ataca trei oameni dezarmați, de cătră două spre-zece armați.*

Se zice că promotorul acestor deslănțuiri sâlbatică a ofițerilor asupra noastră ar fi generalul Jak și că prințul Ferdinand n'ar fi avut nici o cunoștință de hotărârea luată de a ni se devasta redacția.

În curând se va constitui o ligă de apărare. Sub conservatori am ajuns să nu mai fim siguri nici pe viața pe care noi cetățenii trebuie să ne-o apărăm noi, cum vom putea. Deja ideea formării unei asemenea ligi bine organizate s'a admis în principii și căți va oameni de inimă pun toată activitatea să o traducă în fapt.

O întrunire publică de protestare în contra vandalismelor și actelor de sâlbăcie de la Redacția *Adevărului* are loc în astă-seară, la clubul Muncitorilor. O altă întrunire cu același scop se pregătește pentru Duminică viitoare.

D. N. Fleva sosind imediat după ce vandalismul ofițeresc se terminase, a rămas nimit de atăta lășitate și sâlbăcie. D. Fleva a zis:

— *Devastarea redacțiilor pe timpul liberărilor s'a făcut de niște oameni cari n'au avut nici o calitate oficială, pe când devastarea de azi este comisă de oameni oficiali trăind în plin regim de teroare!*

Dintre ziarele apărute Joul seara. *nu-mai Voinea Națională, Timpul și L'Indépendance roumaine* aveau oarecare detalii asupra vandalismului ofițeresc.

Voinea Națională protestă și promite a reveni.

Cele două reptile *Timpul* și *L'Indépendance* în nerușinarea lor aprobă devastarea redacției noastre.

Nici odată n'am fi crezut că păcătoșia reptilelor va merge așa departe. Se vede că tot mai avem în închipuirea noastră o zare de iluzie despre sentimentelor de colegialitate ce trebuie să fie între ziariști. Reptilele ne-au spulberat și aceste iluzii. A fi animat de asemenea sentimente însemnează a avea un suflet înălțat, — pe când reptilele sunt tiritoare.

Ziarul *Munca* în numărul de astăzi sub titlu de o nouă ispravă militară serie următoarele:

Joul seara pe la orele 5 și jumătate redacția ziarului *Adevărul* a fost invadată de ofițerii batalionului I de vânători în frunte cu maiorul Cocea și au bătut crunt pe directorul ziarului și a rănit greu pe primul redactor Roman. Aceasta s'au convins că *Adevărul* publicase o informație în care se zicea că Fritz — principele zis moștenitor — ar fi bătut pe un soldat în front.

Față de această nouă ispravă a militarismului român;

Față de mișeșcul atac, făcut unor oameni dezarmați;

Față de noua încercare făcută de a zdrobi libertatea presei;

Față de nepedepsirea la care se așteaptă aceia ca l'au făcut acest fapt vrednic de altă civilizație;

Față de libertățile publice amenințate de soldășimea ofițerească barbară și incultă.

Și ca ziariști și ca membri ai partidului muncitorilor, protestăm în mod energic, și inferăm această nouă ispravă militară.

Eri dimineață au fost aduse în București rămășițele generalului Florescu.

Corpul, așezat într'un sieriș simplu de lemn a fost expus la biserica Sf. Gheorghe-Noi.

Sieriul e așezat pe un tun al regimentului 4 de artilerie; pe sieriș e așezat chipul și sabia decedatului general. Dintre coroane numai două sunt așezate lângă sieriș, cele l'alte sunt puse pe patru turgoane.

Am putut observa următoarele coroane: Armata Senatul, Ateneul Român, Clubul Conservator, Cercul militar al garnizoanei București, Clubul ofițerilor în rezervă, Corpul I de armată, Școala de ofițeri, Justiția militară, Ofițerii garnizoanei Focșani, Societatea pentru Învățătura Poporului Român, Revista Armatei ș.a.

Între coroanele particulare am observat acele ale generalului I Lahovary, Căterina Emil Ghika, Paulina Crețulescu, George și Mihail Ghika, Vladimir și Elisa Ghika, Familia Colonel Kostinsky, Marie Bela Szent Kereszt, Mariette Ianca, Familia Balș, Familia Balaun, ș.a.

Înmormântarea va avea loc astăzi Sâmbătă, ora 2. p. m.

Eri s'a făcut prima încercare cu podul provizoriu de peste Ialomița; de acum înainte toate trenurile vor pleca și vor sosi regulat în București.

Eri la ora 2 p. m. a avut loc la Palat investitura noului Primat cu ceremonialul obicinuit.

Ziarul *Evenimentul* din Iași se va muta în București; el va fi dirijat de un comitet de 30 de persoane, dintre care cea mai mare parte deputați și senatori. Ca și personalul, formatul ziarului va fi marit.

Telegrame oficiale sosite din Serbia dă ast fel rezu tatul ultimelor alegeri pentru Scupștină: 120 radicali, 10 progresiști, 1 liberal și 3 baioțaje.

Curtea de Apel secția I din Galați s'a pronunțat definitiv în privința abuzurilor de la acsișele comunale.

Foștii funcționari la acsișele Telega și Brudiu au fost condamnați cu unanimitate de voturi la 6 luni de zile închisoare, iar comercianții Kanner și Schwalb au fost condamnați tot la 6 luni închisoare, cu majoritate de voturi.

DE ARENDAT

Moșia Ianca din județul Brăila de la Aprilie 1894. Moșia are o întindere de peste un prezece mil pogoane, având gara Ianca la 20 minute depărtare, a se adresa la D. D. C. Popescu avocat, calea Dorobanților No. 53.

NUVELELE NOASTRE

T A T A !

În vârtejul sbuciumelor vieții, cu cât trec anii, cu atât amintirile vârstei cele mai fragede încep să se piardă în minte — ca niște umbre din depărtare răsfrânte cu aerul șters și trist.

Parcă îmi țărăie în auz dintr'o lume moartă pentru mine de mult, ca un susur de apă suptă ce se strecoară în stropi printre stâncile mâncate de timpuri, cântecul dulce al mamii, legându-mă de ea să m'adoarmă. Apoi mai departe, mă văd în poala unei fete de țară, picotând de somn, pe când ea îmi înșiră întâia poveste pe care o țin minte, în luminoase crâmpene, încă de atunci, basmul caprei cu iezi măncați de cumătrul urs, de cumătrul lup și de cumătră vulpe, prin șiretenia căria, s'au înșelat bieții ezi de le-au dat drumul în staul.

Trei ezi
Cucueți
Ușa mamii descueți
Că v'aduce
Lapte în țafă
Brânză în buză
Malăiaș
În călcăiaș
Drob de sare
În spinare
Trei ezi
Cucueți
Ușa mamii descueți.

Din când în când mi se sperie somnul prin câte un șir de pocnete pornite din gura sobii ori de pe vatră. Sunt hoabele de păpuși care plinesc în spuză, înflorind albe și atănate.

Acuma văd pe tata, îl văd însă atăta de pușin, că de nu mi-ar fi spus măicamea mult mai târziu că semăn leu cu el la fire și la chip, poate că l'as fi uitat. Cum era la față, nu voiu putea-o spune nici odată, atăta știu că era tata, și că adesea mă ridică în brațele lui puternice până sus, sus de tot, până în tavan, pe când eu țipam de bucurie și el îmi cânta cu un glas fericit și vesel jucându-mă pe mâini:

Iancule Jianule
Ce-ai făcut paralele!

sau :

Hopa, hopa moș bătrîn
Că la iarnă să'ți dau fin!

Și atăta tot. Mai departe, îmi aduc așa de rău aminte, că nu mai știu de cât că în ajunul despărțirii noastre pentru tot-d'una, veni-au în două rânduri plan-când să ne mai vadă pe noi, copiii lui, gei doi fiili ai lui, sânge și carne din carnea și sângele lui. Eram atunci eu, frate-meu și mama, la tușa Marita Eneasca. Și am plecat a doua-zi chiar, pe malul Troțușului, într'un poștalion mănât de Alecu, vărul mamii, către Adjud, unde ne-am suit în tren spre a veni la București, pentru a nu mai vedea nici odată pe tată-meu, și pentru ca să află de aci, după 17 ani, moartea lui.

Aveam patru ani eu, și frate-meu doi și jumătate. Când am sosit în marele oraș țin minte, că așteptam pe tușa Elena, sora mamii și pe care am întâlnit-o în drum. Mergând către casă, osia trăsuri se rupe, și suntem nevoiți a lua drumul pe jos. Să fi fost un semn rău?

Cât de mândri eram noi, a doua-zi micii oameni, în hainele noastre turcești, a-dică de materie roșie, cu gâltanuri glabene, haine cu care veniserăm în tren! Și cât de uimiți am rămas, auzind cum strigă pe uliță oltenii tot felul de lucruri și pe nume ce nu le pricepeam! Iar seara când mă culcam, o jale stinsă mă cuprindea amintindu-mi de toate, amintindu-mi T-Ocnei, casa cea din urmă în care locuiseam, jocurile cu săniuța de pe dealul caselor celor doi bunici ai mamei; moartea lor, unul după altul, șoseaua nouă a Adjudului, podul tremurător de peste Siret la trecerea trenului, otelul din Brăila și din Adjud unde am mas câte o noapte, și apoi iarăși T-Ocnei, puntea de peste Vâlcișca, casa strălucitoare (francmasonilor), băile și borvisul de la Sânic, capetele cărăbușilor și radașilor tăiate de mine pentru a i vedea cum umblă după ce le des-părțeam capul de trunchiuri, adormind în urmă lin pentru a mă visa într'o groapă nespuse de mare ș, de adâncă, în care li-căreau mi și mi de stele, aci gălbui aci albastre, aci roșii deschise, și în mijlocul cărora, cōboram, cădeam sau sburam sim-dind prin tot trupul o senzație de frică și de plăcere, o senzație de pierdere a cunoștinței de sine, a dispariției ființei.

Iar dimineața, când soarele cald lumina tablourile din perete, niște portrete, colorate le priveam lung, lung și mult, până ce mi-se părea că încep să se miște, să devie amenințătoare din surizătoare ce erati și să mă înfricoșeze, strigând fără voce-mi: *Tată!* și ascunzându-mă în plapumă.

Trecut-au unii după altul anii, de par'că am fost de când lumea bărbat. Însă și măicamea parcă nu m'ar mai recunoaște că sunt fiul ei, de nu aș semăna ca două picături de apă cu *Tata*. Mizeria neagră și o neînchipuită luptă pentru trai și a scris pentru tot-d'una urme neșterse pe fața mea.

Și de câte ori nu'mi aduceam aminte în acest lung răsmit cât eram de fericit în ziua când murise frate-meu d'al treilea, Iorgu, frumosul Iorgu, și când tata, la deșteptarea mea întrebându-l de Iorgu, îmi răspunse că fratele meu doarme, iar el

începu să rîză silit, o înțeleg bine acum, și să mă sărute cu foc.

O virstă nevinovată!

Nu e mult d'atunci, visal într'o noapte pe tată-meu, dus la groapă, și mort, l'am recunoscut, icoana lui îmi rămăsese întipărită în mintea mea de copil. În adevăr, după două zile, primesc știre că tată meu murise fără veste în noaptea aceea, podi-dit de lacrimi, singur, și murmurând: — Copiii mei! Copiii mei!

O tată! și acuma zaci pentru veșnicie, fără un semn măcar, în curtea bisericii Domnești, aproape de fiul tău Iorgu, fără ca fiul tău pe care îl strigai, să te cunoască! O tată!

În vârtejul sbuciumelor vieții, cu cât trec anii, cu atât amintirile vârstei celei mai fragede încep să se piardă în minte — ca niște umbre din depărtare res-friente cu aerul șters și trist. Până și chipul tatălui, se acopere treptat ca de o perdea din ce în ce mai deasă și întu-necată, uitarea coboară peste simțurile tuturor ca să îndulcească viața.

Din când în când numai mi se umplu ochii de lacrimi, și fără voia mea zic: *Tată!*

Ion Catina

Apa minerală „Dorna“ Alcalino-Bicarbonată.

Aprobată de onor. consiliu medical superior prin Jurnalul No. 1463/89 și analizată la anul 1789 de Hagnet, la 1833 de Abrahami, la 1856 de Dr. Stemer, la 1878 de Dr. Pribram, la 1889 de Dr. Bernardt, la 1890 de D. Dr. Istrati și în 1892 de Prof. Dr. Babeș.

Această apă este superioară apelor Ronce-gno, Bourboule, Levico, Srebrenica; Lamalou și altele; iar ca apă de masă (1/2 vin 2/3 apă) se poate lua cu mai plăcut gust răcoritor în locul apelor Giesshübler, Vichy, Borseck, Baros, Repati și altele; și față de acest: ape este aproape sterilă de microbi, după cum se poate vedea din raportul institutului de Bacteriologie, publicat în *Monitorul Oficial*, No. 93 din anul trecut.

Se găsește de vânzare la principalele magazine de coloniale, drogerii și farmacii din țară. Informațiuni la administrație: 61 strada Lipsani, București.

DIFERITE STIRI

INSTITUTUL METEOROLOGIC

București 1 Iunie 1893.

Înălțimea Barometrică la 0° . . . 752.9
Temperatura aerului . . . 24.6
Vântul . . . slab de la SW
Starea cerului . . . senin
Temperatura maximă de ieri . . 23°
„ minimă de astăzi . . 11°
„ la noi a variat între 26° și 3°.
Timp frumos și cald cerul senin A plouat puțin la R.-Sărat, Huși, Tg. Frumos, Peatra N. și Brăila.

DIN ȚARA

Noua gară Ploiești, care se va construi în fața străzii Grădinarilor, va fi una din cele mai frumoase gări. Noul teren ales de comisiune permite, cu o cheltuială mult mai mică de cât dacă ar fi construită în fața Bulevardului, de a face din gara Ploiești o gară care se rivalizeze cu gările din străinătate.

Astă-seară Sâmbătă se va ține la Clubul Muncitorilor din strada Piața Amzei o întrunire publică spre a se protesta în poltriva mișeșcului atnat de Joi, asupra D-lor Beldimanu, Roman și Jecu s'au răzbit de bă-tânșii prințului Ferdinand.

Vor lua cuvintul D-nii C. Mille, Anton Bacalbașa, și alții.

D. Cesar Sidoli, proprietarul și directorul cercului cu același nume, a dat o nouă dovadă de generozitate.

Aflându-se în Roman pe timpul inundațiilor, D-sa a dat, pentru victimele acestor nenorocite întâmplări suma de 508 lei, produsul unei reprezentații speciale.

Fapta D-lui Sidoli merită toată lauda. D-sa se află acum cu trupa la Cernăuți, unde joacă cu mult succes.

La iarnă va face o surpriză bucureștenilor cu o nouă pantomimă fantastică și montată cu mari cheltuieli: *Pantomima norilor*.

Academia română a bătut o medalie în memoria defunctului G. Barițiu, vechiul său președinte.

Pe fața medaliei se află profilul defunctului iar pe revers inscripțiunea: *Academia Română lui G. Barițiu. Majă 1812—1892.*

Medalia se vinde pe prețul de 5 lei la bioururile Academiei.

În sesiunea din Iunie a Curții cu jurați din Ilfov, se vor judeca două procese de calomnie prin presă, două omoruri, trei talhării și patru delicta politice. Printre delicta politice figurează D-nii St. Sihleanu, B. Epurescu, D. P. Moruzi și bă-tăușul conservator Olangu.

DIN STREINATATE

Opozițiunea conservatoare din parlamentul englez caută toate mijloacele de a da vot de blam guvernului liberal.

Așa, alaltă-eri Camera comunelor a respins cu 241 voturi contra 203 propunerea de amânare a D-lui Forster. Această propunere trebuia să constituie un blam în contra guvernului, care erea acusat că nu

Atențiune la cumpărarea „ZACHERLINULUI“

(a acestui remediu miraculos împotriva or-cărei insecte)

Măstăru: „... De ce mi dai praf de insecte din vas deschis?...
 Ți-am cerut „ZACHERLIN“ și aceasta nu există de cât numai în sticle închise! Praful din vas deschis nu primesc... căci știu foarte bine că este o contrafacere proastă a renumitului „ZACHERLIN“, atunci când praful de insecte se vinde în cutioare sau cornete. Sau mi dai o sticlă pețeluită cu numele de „ZACHERLIN“ sau banii înapoi. Ca să fii înșelat nu mă las!“

Sticlele costa Lei 0,50, 1 Leu, 1,50 și lei 3, Pulverizatorul de Zacherlin Lei 0.75

Se găsește:	la D. I. V. Corneanu
in București	Drogueria Brus
„	Ion Tetzu
„	T. Witting
„	Gustav Rietz
„	Victor Thünger
„	D. M. Balșeanu
„	Petre Barbulescu
„	Frați Bedițeanu
„	Ilie Beju
„	A. Czeiders Apoth.
„	Corneliu Danielescu
„	Eracle E. Duro
„	G. N. Căciulescu
„	M. Economu et Comp.
„	Nic. I. Fundescu
„	Matache Georgescu
„	Victor Iacobi Apoth.
„	Vasile Ioculescu
„	Ioan Munteanu Apoth.
„	P. M. Marcovici, farmacia Heliade
„	Sava Pavel
„	G. P. Peșcu
„	F. R. Piltner
„	Daniil Radesiu, calea Moșilor No. 82
„	Ed. Iul. Rissdöfer Apoth.
„	M. Stoianescu
„	Petre Stoianescu
„	Gustav Thais Apoth.
„	A. Trausch
„	A. Varlănescu
„	George D. Vasiliu Apoth.
„	B. Velles
„	T. Witting
„	Iul. Wittstock
„	Ilie Zamfirescu
„	Fr. Zeidner
„	F. W. Zerner
„	Ernst Hochmann
„	M. Haber
„	E. Racoviță
„	Gheorghe Christian Ellenberger
„	Lazar Bistrițianu
„	Max Fräncel
„	I. Perlmann
„	Gheorghe P. Vasiliu
„	August Bartenstein
„	Farmacia E. Haynal
„	Gheorghe I. Peristeanu
„	Aur. Negrescu
„	V. D. Vasiliu
„	N. Gheorghidis & D. G. Diamant
„	N. Filotti
„	Nicolaus Iaga
„	Anton Drummer
„	G. Kaufmes
„	N. Negrescu

in Brăila	la D. S. R. Petzalis
„ Buzău	„ Marcu Anastasiades
„ Calafat	„ Haralambie N. Ioan
„ Campu-lung	„ Evanghelie et Comp. W. Lazaris
„ Cernavoda	„ Florian Nicolescu
„ Constanța	„ N. Dimitriu
„ Craiova	„ A. Rădulescu
„ „	„ Demeter Cefala
„ „	„ F. Pohl
„ „	„ Iulius Glatz
„ „	„ Vandille Lageans
„ „	„ Ed. Konterschweller
„ „	„ J. C. Moss
„ „	„ I. Oswald Apoth.
„ „	„ F. H. Haque
„ „	„ A. Orawetz
„ „	„ Bruder Rema
„ „	„ I. Focșeneanu Apoth.
„ „	„ C. Kiselevsky
„ „	„ Em. Karakasch Apoth.
„ „	„ I. Sure et Comp.
„ „	„ C. Tine
„ „	„ M. Brätner
„ „	„ Basile Curtovich
„ „	„ G. D. Nebunelli
„ „	„ Ed. Stieler
„ „	„ Martin Bänder Apoth.
„ „	„ Cini Leon
„ „	„ Ian A. Monsanu
„ „	„ Mihail Pascali
„ „	„ H. A. Sandomirski
„ „	„ Leon Zbyczewski Apoth.
„ „	„ Frații Konya
„ „	„ A. Volanschi
„ „	„ Ioan Engil
„ „	„ Carl Herzenberg
„ „	„ Victor Maugsch
„ „	„ Dr. Steinmer et Comp. Elven
„ „	„ Carl Rosenthal
„ „	„ Lazar Vorel Apoth.
„ „	„ I. T. Kanner et Comp. Sohn
„ „	„ Fried. Koch
„ „	„ Paul Blucher
„ „	„ Peter D. Mușetescu
„ „	„ Eftimie Ionescu
„ „	„ Ion Werner
„ „	„ Mich. Keresztes
„ „	„ Vladimir Linde
„ „	„ Franz Eitel
„ „	„ H. h. Thomas
„ „	„ Georg Bute
„ „	„ S. Deutsch
„ „	„ Josef Miltz Apoth.
„ „	„ C. Racoviță
„ „	„ Const. M. Danariu
„ „	„ Carol Böchi et Comp. Erben
„ „	„ Ștefan Schwab Apoth.
„ „	„ Ortinsky Emil.

INJECTION BROU

Hygienic, infalibil și Preseverativ. — Singura care vinde, fără a se adăuga ceva, scurtează vechi sau noi ani de succes. — Se vinde în principalele farmacii din Univers. — La Paris la D. I. Ferré, farmacist, 102 rue Richelieu succesorul lui BROU.

Un asistent

in farmacie fără diplomă caută un post vacant. A se adresa A. G. str. Petru Aron No. 122. Roman

De arendat și de vânzare

chiar de acum

O vilă situată la Popești, jum. oră de București, având (2) două perechi case, piniță, parc, 7 pogoane vită turcească, din care un pogan razachie, 5 pogoane luncă fâneată, 12 pogoane ioc arabil, 8 pogoane semănate cu grâu, 1 pogan trifoi, la 250 pomi roditori diferite specii de la levră, căpșuni, coacăze, agrișe și alte fructe. Ba duși rec, heleșteu cu pește pentru casă, o ghetărie, grădina engleză, trandafir, brazi, pom de lăc, o pădurică de salcie care produce araci pentru vie, pesti tot are o întindere de 25—30 pogoane și împrejmuită cu gard. Vie e separat îngrădită, grajduri de 25 vite, șoproane de 4 trasuri puț cu pompă, casă de servitori de vizită separat, cotețe de pășări zidite și de porumbel separate, are 4 antreuri, o magazie pe picioare de zid solidă nouă, încă pătoare pentru 500—600 kile, alături șoproan mare cât tine magazine. Pe acest loc și ecaret se poate face orice fabrică, poziția admirabilă, după a cărei înălțime se vede București, Cernica și Ottenila. 2 poști distanță. Doritorii se vor adresa la proprietar, piața Sf. Anton 76 strada Carol.

De vânzare

Locuri de case la „Gradina Caracaș“ pe noul cheu al Dimboviței în spatele Regiei Tutunurilor. Inlesniri mari de plată. A se adresa strada Pitar-Moșu, 12.

FARMACIA LA PROVIDENȚA DIN IAȘI

este de arendat sau de vânzare de la 23 Octombrie 1893. Doritorii se pot adresa la Căpitan Calmuschi în Roman pentru orice informații.

De arendat

Casele din Ploiești, strada Poștei No. 6, doritorii se vor adresa la D. avocat Călinescu, Ploiești.

Casa de Schimb „MERCURUL ROMÂN“

MICHAEL EL. NAHMIAȘ

București, Strada Smârdan, 15

In fața laterală a Băncii Naționale, partea deșpre Poșta, alături cu casa de bancă a d-lui Chr. I. Zerkand

Cumpără și vinde tot felul de efecte publice, bonuri, acțiuni, oxuri permise române și straine, zecotează cupoane și face orice schimb de monede.

Imprumuturi de bani pe depozite de efecte și oxuri.

Cursul pe ziua de 22 Mai 1893

	Casa fondată în 1894	Cump.	Vinde
50%	Renta amortizabilă	97	97.75
40%		84	84.75
50%	Imprumutul comunal 1893	90.75	91.50
50%	1890	92	92.50
50%	Serisuri funciare rurale	96.25	96.75
50%	urbane	9.25	91.75
50%	urbane de Iași	81	81.75
60%	Obligațiuni de Stat (Conv. Rurale)	103.5	103.75
	Florin val. austriacă	2.05	2.8
	Mărci germane	1.28	1.25
	Emble hârtie	2.80	2.85

Numai 5 lei pe an. — Ori-cine poate cere un număr de probă din *ziarul nostru financiar*, intitulat „*Mercurul Român*“ care publică cursul și listele de traieri la sorți ale tuturor bonurilor și lozurilor Române și straine și imediat se va trimite gratis și franco în toată țara. Abonamentul anual pentru toată țara costă numai 5 lei. El se plătește înainte în timbre, mărci sau mandate postale. Doamii abonați participă gratuit la mai multe premii imor ante prevăzute în ziar. Apare de 2 ori pe lună. Tot-d-o-dată acest ziar este un sfătuitor sincer și imparțial pentru orice laraveri de finance și comerț. A se adresa la casa de schimb „*Mercurul Român*“, București, Strada Smârdan No. 15.

AVIS CIRCULAR

Onorate Domn,

Incurajați de concursul bine-voitor al Onor. Public, și susținuți de preferința grațioasă a distinsei și numeroasei noastre clientele, am reînnoit într'un mod splendid renumitul nostru

MAGASIN

DE

Haine confectionate

PENTRU

BARBATI

SUB FIRMA

BAZARUL REGAL

CASA DE ÎNCREDERE

Un elegant asortiment de :

Pardesouri de Corimin, Seveant, etc.

Pardesouri eroială la la Derby

Makfordland ultima modă

Costume Veston la 1 rind și 2 rind.

Redingote de Venețian Camgarn, Grain de Poudre

Jaquette de camgarn, Seveant Venețian, cu Gilete eroite la 2 rinduri și en transparent de mătase

Mare colecțiune de Pantaloni, de-semnuri cele mai moderne

Gilete de fantazie de mătase și Brosche Englezeze.

— ATRAGEM —

atențiunea onor. cititorii asupra colo-salului nostru asortiment de stoffe din cele mai marcante fabricii din Europa, din care se primește comande cu prețuri surprinzătoare de eftine.

Pentru a bine-merita concursul și preferința ce onor. noastre clientele ne-a acordat în timp de 3 ani de la fundarea acestui magazin, pentru care nu putem mulțumi în destul, vom usa și pe viitor de toate mijloacele avantajoase de care dispunem spre a vă satisface în cumpăratoarele care veți bine-voi a face atât întru ceea-ce privește calitatea mărfurilor cât și prețurile cele mai reduse posibil.

BAZARUL REGAL

CASA DE ÎNCREDERE

In fața Prefecturii Poliției Capitalei

Dr. G. Grigorescu

S'A MUTAT

Calea Victoriei, casele Török

BLANARIA RUSEASCA

Calea Victoriei 62 Mare Deposit de Pălării Calea Victoriei 62

PENTRU BARBAȚI ȘI COPII

Proprietarul magazinului **Blănăria Rusească** din Calea Victoriei No. 62, Piața Teatrului (langă Casa Remich) întorcându-se din străinătate a adus un transport de Pălării

20,000

moderne și în toate culorile pe care le va vinde cu prețurile fabricii. Pălării moi pentru Copii de la Lei 2,50 Pentru Barbați de la Lei 4. Pălării fasonate pentru Barbați de la Lei 6 Pălării superioare extra-qualite Lei 8, 10, 12, 16. Cilindri și Claque cu prețuri excepțional de eftin. Asemenea a mai adus și alte articole precum : Cămăși, Gulere, Manșete, Cravate, Butoane, Bastoane, Umbrele, Mănuși etc. Presed. Funcționarilor publici, Studenților și școlărilor se acordă un deosebit rabat de 15 la sută.

Rog dar pe onor. Public să bine-voiancă a vizita magazinul meu și se va convinge de adevăr.

Cu stimă propriet. Magazinului **Blănăria Rusească**

Marea Descoperire a Veacului

ELIXIRUL GODINEAU este singurul leac

(fără nici o primejdie) în contra Neputinței. Vindecarea anemicilor, a Sleiților, etc.

INTINERIREA ȘI PRELUNGIREA VIEȚII

Administrația **ELIXIRULUI GODINEAU** în PARIS, 7, r. Saint-Lazare.

BROȘURĂ GRATUITĂ TRIMEASĂ FRANCO DUPĂ CERERE

Se găsește **ELIXIRUL GODINEAU** și la BUCUREȘTI, la D. LAMFIRESCU, droghist; la Iași, la D. D. Frați KONTA, farmacisti.

DEBILITATEA, ANEMIA BÓLELE COPILĂRIEI
 sunt combătute cu isbândă prin
FUCOGLYCINA GRESSY
 Acest Sirop, plăcut la gust, are aceleași proprietăți ca Uleiul de Ficat de Morun
 LE PERDRIEL & Co, Paris.

MAGAZINUL

CONSERVATORULUI

Musica și papetarie

București Calea Victoriei No. 72

Singurul magazin în toată țara, care vinde eftin: **Piane, Pianine** din cele mai renumite fabricii. Tot felul de Note și Instrumente muzicale. Muzici de masă, care cântă singure tot cu note schimbătoare. Aristocane, Phônixe, Herophone, Intona, Ariosa, Victoria cu 24—48 și 74 tonuri, cal. I. perfecționate, etc., toate cu o colecțiune aleasă de note noul naționale și straine. Phisarmionice, Orgi, de diferite mărimi. Articole de artă și de fantazie pentru cadouri la orice ocaziune.

— Piane se vind și în rate lunare. —